

Statushouders en inwoners van de gemeente Simpelveld kookten gisteren voor elkaar. FOTO LUC LODDER

Cultuur om van te smullen

Het Taalcafé Simpelveld was gisteren toneel voor een ontmoetingsavond.

Statushouders en inwoners gingen meer dan met elkaar in gesprek.

SIMPELVELD
DOOR STEFAN GILLISSEN

De vluchteling. Er is veel over gezegd en geschreven, vaak in negatieve zin. De angst voor het onbekende blijkt groot. Wat helpt, is ontmoeten, praten, delen. In zogenoemde Taalcafés is het mogelijk nieuwe Nederlanders te ontmoeten. Bijvoorbeeld in Simpelveld. Daar kwamen gisteren inwoners en statushouders bij elkaar. Onder de noemer *Tsezame Preuve Winterkost* proefden mensen letterlijk en figuurlijk van verschillende culturen. Tijdens de bijeenkomst werd een boek (*Iedereen is van de wereld*) gepresenteerd waarin statushouders en vrijwilligers aan het woord komen. Onder meer het verhaal van de familie Komi uit Syrië is opgetekend.

Hanna en Sawsan Komi hadden met hun kinderen Mery Rose en

Yousef een goed leven in de miljoenenstad Aleppo. Hanna had een kleedingzaak, zijn vrouw Sawsan werkte ruim 18 jaar in het onderwijs. Het leven was goed. Tot de oorlog kwam. Het christelijke gezin moest alles achterlaten. „Dat vond ik heel moeilijk”, zegt Sawsan. „We zijn alles kwijt. Ons huis, werk, familie en vrienden. We beginnen opnieuw maar hebben het over voor onze kinderen. Die willen we een veilige toekomst bieden.”

Contacten

Zorgen zijn er dagelijks. Over familie en vrienden die nog in Aleppo wonen. Het is niet eenvoudig nieuwe contact te leggen. Terwijl Sawsan daar net veel behoefte aan heeft. „Ik hou van mensen om me heen.” Het Taalcafé is wat dat betreft een uitkomst. Ook hoopt Sawsan op korte termijn haar inburgeringsexamen te halen, zodat ze snel aan het werk kan. Ook goed voor contacten. „Maar ik moet eerst de taal

goed leren.” Sawsan man Hanna heeft inmiddels een baan als oproepkracht in een Landgraafs restaurant. „Een Grieks restaurant. Die smaken lijken erg op de onze. Net zo goed hebben we Italiaanse invloeden. Ik wil werken, dat vind ik belangrijk. Ik voel me niet goed bij een uitkering.”

Door de maag

De Simpelveldse Gertie Meijs stelt in het boek dat het geen kwaad kan iets meer kennis op te doen over andere culturen. „Het is fijn om iets van elkaars gebruiken te weten. We gaan naar het buitenland om andere culturen te bezoeken, maar als cultuur hierheen komt, hoeft het blijkbaar ineens niet meer.”

Zoals gezegd: er werd niet alleen gepraat. Ook gegeten. Misschien is dat laatste wel noodzakelijk om écht tot elkaar te komen. Iedereen weet dat liefde per definitie door de maag gaat.